

spørgsmål om Ormø, redegjorde jeg for det dobbelte formål med fredningen, og jeg minder om, at det første formål var så vidt muligt at bevare Ormø i naturtilstanden. Deri har man lagt, at den ikke skulle påvirkes af mennesker.

Så er der det andet formål, nemlig at der skulle være et dække af løvskovsbevoksninger osv., og jeg har forklaret, hvorfor de to hensyn i fredningen er kommet i konflikt. Det har jeg allerede indgående redegjort for over for Folketinget.

Men kan vi nu ikke være gode venner igen og så sige, at vi fortsætter denne diskussion, når jeg kommer til Ormø til sommer, og at vi fortsætter diskussionen i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Formanden:

Det forstår jeg er vedtaget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2198

8) Til justitsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil ministeren anmode Procesbevillingsnævnet om at tildele tredjeinstansbevilling vedrørende spørgsmålet om 12 Rødvigfiskeres ønske om at få deres sag om overfiskeri prøvet i Højesteret?«

Justitsministeren (Frank Jensen):

I forarbejderne til den ændring af retsplejeloven, hvorved Procesbevillingsnævnet blev oprettet, er det bl.a. anført, at det er et element i ordningen, at regeringen, typisk justitsministeren, kan rette henvendelse til Procesbevillingsnævnet og påpege behovet for, at der i en bestemt type sager meddeles tredjeinstansbevilling.

Det er endvidere anført, at baggrunden herfor f.eks. kan være en drøftelse i Folketinget, hvor der har været fremsat ønske om, at Højesteret får lejlighed til at tage stilling til, hvorvidt retstilstanden på et bestemt område bør ændres. At ordningen er sådan, har min forgænger som justitsminister, hr. Bjørn Westh, redegjort for over for spørgeren i et svar af 13. november 1996, spørgsmål nr. S 432.

I korthed går det altså ud på, at justitsministeren over for Procesbevillingsnævnet kan pege på behovet for, at Højesteret får mulighed for at afklare retstilstanden på et bestemt område. Det er derimod ikke forudsat, at justitsministeren skal kunne anmode nævnet om at træffe en

bestemt afgørelse i en konkret sag eller ændre en allerede truffet afgørelse.

For så vidt angår den konkrete sag om de 12 fiskere fra Rødvig, har Procesbevillingsnævnet som bekendt den 1. maj 1997 meddelt afslag på en ansøgning om tredjeinstansbevilling fra de dømte fiskere. Der er således i det foreliggende tilfælde tale om en konkret sag, hvor Procesbevillingsnævnet allerede har truffet afgørelse, og som jeg har beskrevet retstilstanden efter retsplejeloven, ville det ligge uden for den gældende ordning, hvis jeg nu rettede henvendelse til Procesbevillingsnævnet og anmodede om, at nævnet ændrede sin afgørelse. Det vil jeg derfor ikke gøre. Det vil ganske enkelt ikke være i overensstemmelse med den etablerede retstilstand.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu henviser ministeren til baggrunden for de bestemmelser, der regulerer forholdene omkring Procesbevillingsnævnet. Men kan ministeren ikke bekræfte, at ministeren har mulighed for at anmode eller komme med en tilkendegivelse over for Procesbevillingsnævnet, som nævnet selvfølgelig herefter selv kan bestemme, om det vil følge eller ikke følge? Altså forstået på den måde, at ministeren ikke kan ændre en beslutning i Procesbevillingsnævnet, men har mulighed for at fremkomme med en anmodning til Procesbevillingsnævnet, og så kan nævnet selv bagefter finde ud af, hvordan det vil behandle anmodningen. Hvis det slås fast, at ministeren har den mulighed, og den mulighed finder jeg ministeren naturligvis har med de gældende regler, mener jeg også, at ministeren her har en sag, hvor ministeren bør komme med en sådan anmodning.

Baggrunden for min holdning er selvfølgelig, at ministeren vel skal rette henvendelse, når vi enten har at gøre med en meget principiel sag eller i situationer, hvor anden instans ændrer første instans' dom markant, så der altså kan foreligge tvivl om, hvad det rigtige egentlig er, hvorfor en afgørelse af tredje instans kan findes nødvendig.

Det er ud fra denne vurdering, jeg mener, at ministeren bør revurdere sin holdning, og jeg vil spørge ministeren: Er det ikke rigtigt, at i den konkrete sag har anden instans ændret første instans' dom væsentligt, så der altså er tale om, at vi praktisk talt har to vidt forskellige domsafsigelser, som bør medføre en mulighed for ved tredje instans at få afprøvet, hvad gældende ret på dette område egentlig er her i landet?